

ת"פ (חיפה) 36887-11-23 - מדינת ישראל נ' ראן כיאל

ת"פ (חיפה) 36887-11-23 - מדינת ישראל נ' ראן כיאל ואח'שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 36887-11-23

מדינת ישראל

נגד

1. ראן כיאל

2. עסאף אסמיר

בית משפט השלום בחיפה

[14.10.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

על סמך הודאתם של הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), הם הורשעו בעבירה של השחתת פני מקרקעין בצוותא בניגוד לסעיף 196 + סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ובעבירה של מטרד לציבור בצוותא, בניגוד לסעיף 215(א) + סעיף 29(א) לחוק העונשין. בהסכמת הצדדים הנאשמים הופנו לקבלת תסקיר שירות המבחן, אשר התבקש על ידי הנאשמים אף לבחון שאלת ביטול ההרשעה.

עובדות כתב האישום המתוקן:

ביום 7.10.23, החל בשעות הבוקר המוקדמות, חדרו פעילי ארגון טרור אשר משויכים לארגון הטרור חמאס ברצועת עזה עם אחרים (להלן: "פעילי טרור") תוך שהם פורצים את גדר הגבול, וכאשר חלקם חמושים היטב במגוון אמצעי לחימה, לשטח מדינת ישראל. פעילי הטרור ביצעו מעשי טרור קשים, רצחניים ואכזריים במהלכם, בין היתר, רצחו באופן מתוכנן ומכוון בדם קר גברים, נשים, זקנים ילדים וטף, ישראלים זרים, חיילים וחיילות ששהו באותה העת במספר רב של ישובים אזרחיים, במסיבת הטבע "נובה" ליד קיבוץ רעים, וכן בבסיסי צה"ל ופצעו רבים. מעבר לכך, פעילי טרור חטפו לרצועת עזה למעלה מכ-240 ישראלים זרים, גברים, נשים, קשישים, ילדים ופעוטות (להלן: "מעשי הזוועה ההמוניים").

במקביל, החל משעות בוקר מוקדמות של יום זה, ובמשך תקופה ממושכת, ירו ארגוני הטרור ירי מאסיבי של אלפי רקטות ופצצות מרגמה אל עבר רחבי מדינת ישראל, שגרמו לפגיעה ולנזק בחייהם של ישראלים, בגופם ורכושם. מעשי הטרור הנפשעים של פעילי הטרור גרמו לפי הנתונים עד עתה למעל 1,000 נרצחים ומעל 5,000 פצועים בדרגות פגיעה שונות.

בהתאם לאמור לעיל, הכריזה מדינת ישראל מלחמה נגד ארגון החמאס השולט ברצועת עזה וארגוני טרור נוספים, בבוקרו של המועד הנ"ל (להלן: "מלחמת חרבות ברזל").

במועד הרלוונטי לכתב האישום, נמצאה מדינת ישראל במצב לחימה, כאשר היא סופגת אבדות בנפש של חיילי צה"ל. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, עבדו הנאשמים, שהיו מצויים באותה עת בקשר זוגי, בבית עסק המשמש כבר משקאות וכבית קפה הממוקם ברח' מסדה 1 בחיפה (להלן: "בית הקפה"). בתאריך 11.11.23 סמוך לשעה 1:00 ואילך שהו הנאשמים בבית הקפה.

במועד הנ"ל, בין השעות 1:45 ועד השעה 2:35 כשהם מכסים את ראשם בברדס (קפוצ'ון), תוך שהם משחיתים פני מקרקעין, ריססו הנאשמים וכתבו באמצעות תרסיס בצבע אדום, עמו הצטיידו מבעוד מועד, בצוואת, כתובות שונות, בגודל בולט על קירות בסמוך לרחובות מסדה, שבתאי לוי, בלפור, תחנת האוטובוס הלל - ציונות, וכן על לוחות מודעות, ארונות תקשורת ותאורה ותחנת אוטובוס ברחובות לעיל, המצויים במרכז שכונת הדר בחיפה (להלן: "הכתובות").

הכתובות נרשמו בשפה אנגלית, ערבית ועברית ויש בחלק מהן, בידי להביא להטרדת הציבור או להפריע או לגרום לאי נוחות.

הכתובות מפורטות בסעיף 10 לכתב האישום המתוקן, כאשר בין היתר, ריססו הנאשמים את האמרות הבאות:

· ISRAEL TERRORIST AS FUCK"

· כיתוב בשפה העברית שترגומו: "סליחה עזה יבוא יום נחזיר להורינו"

· "CHILDREN KILLERS STOP WAR OF GAZA"

· STOP THE GENOCIDE"

· KILLERS" · ולידו כיתוב בשפה הערבית שהכוונה היא: "עזה, דם עזה".

· כיתוב בשפה הערבית שترגומו: "אל תשתקו הטבח ממשיך דם עזה דם שלנו, סליחה אהובתי עזה, עזה נשמדת".

· "STOP KILLING CHILDREN GAZA"

· "FUCK IDF"

· כיתוב בשפה הערבית שترגומו: "ילדי עזה יא אלוהים, יותר מ4000 ילדים, עזה יא עבדים, אין חיים נורמטיביים עזה נשמדת".

תסקיר שירות המבחן בעניינה של נאשמת 1:

על פי תסקיר שירות המבחן מיום 28.6.24, הנאשמת בת 24, רווקה, מתגוררת עם אמה ואחותה בסחנין ועובדת בבית קפה בחיפה. הנאשמת ללא עבר פלילי.

הנאשמת גדלה בסביבה משפחתית מורכבת, על רקע אלימות מצד אבי המשפחה, כאשר הוריה נפרדו וחיים בנפרד.

הנאשמת עוזרת לאמה בכלכלת המשפחה.

הנאשמת מנהלת קשר זוגי עם נאשם 2, אתו תיארה יחסי קרבה משמעותיים.

בשל פגיעה שחוותה במסגרת הליך טיפולי הדגישה הנאשמת כי איבדה אמון בגורמי טיפול והתקשתה להתייחס

לשילובה האפשרי בטיפול בשלב זה של חייה.

הנאשמת תיארה כי הרקע לאירוע היה הימצאותה בתקופה בה הייתה נסערת מבחינת רגשית עקב חוויות אישיות שחוותה, כאשר רגשותיה התעצמו עקב חשיפתה לתמונות וצילומים המתעדים פגיעה באוכלוסיית הילדים הפלסטיניים, אשר נפגעו במהלך הלחימה. עוד ציינה הנאשמת כי טרם ביצוע העבירות שתתה אלכוהול עם נאשם 2, דבר שפגע בערנותה וביכולתה לשקול את התנהגותה, ולחשוב על השלכות מעשיה מבחינה פלילית.

הנאשמת הדגישה בפני שירות המבחן, כי לא הייתה בהכרה בעת ביצוע העבירות ועל כן, אינה זוכרת את העובדות המתוארות בכתב האישום. עם זאת, הנאשמת מסרה כי צפתה במעשיה שתועדו בסרטוני וידאו ולפיכך, הודתה בעובדות כתב האישום המתוקן.

הנאשמת הביעה חרטה על מעשיה ועל הדרך בה הביעה מחאה, וציינה כי הייתה נתונה בסערה רגשית. עוד שיתפה הנאשמת במחיר הכבד שהיא משלמת עקב ביצוע העבירות וכי למעשיה יש השלכות קשות גם על אמה ואחותה, בהן היא תומכת כלכלית. עוד מסרה הנאשמת כי התנהלות זו היא חריגה בנוף חייה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשמת נוטלת אחריות חלקית על מעשיה, תוך שהיא נוקטת גישה מניעתית, כאשר מחד הודתה בביצוע העבירות, אך מאידך טענה כי הייתה נתונה תחת השפעת אלכוהול ואינה זוכרת את המקרה. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי והשלכותיו חידדו עבור הנאשמת את חומרת מעשיה והם היוו עבורה גורם מרתיע ומציב גבול מהישנות מעשיה בעתיד.

לפיכך, שירות המבחן התרשם מרמת סיכון נמוכה להישנות מעשים דומים בעתיד.

שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשמת ענישה מוחשית של צו של"צ בהיקף של 150 שעות. באשר לשאלת ביטול ההרשעה, שירות המבחן ציין כי נוכח גילה הצעיר של הנאשמת, העדר הרשעות, לצד לקיחת אחריות ראשונית על חריגתה מגבולות החוק, ובמטרה לצמצם את הנזקים וההשלכות הפוגעות שעלולות להיגרם לה מהרשעה בדין, ובין היתר פגיעה בעתידה וצמצום אופציות תעסוקתיות שיעמדו לרשותה - המליץ שירות המבחן לבטל את ההרשעה.

במסגרת תסקיר משלים שהגיש שירות המבחן ביום 7.8.24 צוין כי הנאשמת התראיינה בשירות המבחן ונמצאה מתאימה לבצע עבודות של"צ.

על כן הומלץ להציבה בכנסיית א-נזרין בתפקיד אחזקה בהיקף של 150 שעות. תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2:

על פי תסקיר שירות המבחן מיום 1.7.24, הנאשם 2 כבן 29, רווק, מתגורר בחיפה, ועובד בבית קפה, מנהל קשר זוגי עם נאשמת 1.

הנאשם תיאר קשר משמעותי עם הוריו ומציב גבולות, וכי גדל במשפחה נורמטיבית. בתסקיר צוין כי הנאשם ללא עבר פלילי, עוסק באומנות והתנדב במשך שנתיים וחצי בעבודות גינון במועדון הקשיש בחיפה.

הנאשם מסר כי הוא צורך סם מסוג קנאביס במפגשים חברתיים, כאשר מבדיקת שנתן שנערכה בשירות המבחן נמצאו שרידי סם קנאביס. יחד עם זאת, הנאשם שלל נזקקות טיפולית.

הנאשם מסר כי הרקע לביצוע העבירות היה חשיפתו דרך אמצעי התקשורת למראה תמונות אלימות כלפי האוכלוסייה האזרחית בעזה, ומאחר והוא מבטא את רגשותיו בדרך של אומנות, ריסס עם הנאשמת את הכתובות, אם כי בעת ביצוע העבירות לא היה ער וללא מחשבה להשלכות מעשיו. בנוסף, הנאשם תיאר כי זמן קצר לאחר ביצוע העבירות, הבין כי במעשיו יכלו להסלים את המצב החברתי בעיר והביע חרטה על השחתת אזורים ציבוריים ופרטיים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית, וניהל אורח חיים יציב מבחינה תעסוקתית. שירות המבחן התרשם כי צריכת האלכוהול המופרזת בעת ביצוע העבירות תרמה לטשטוש ערכיו וביצוע עבירות אשר לא מאפיינות את התנהלותו בדרך כלל, והשפיעה על יכולתו להציב גבולות פנימיים וחיצוניים. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם נוטל אחריות מלאה על מעשיו, מבין את חומרתם והפגיעה ברכוש הציבורי והאישי, וכן את יכולת ההשפעה של מעשיו על הסלמת הסכסוך הערבי יהודי בעת תקופה רגישה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מחזיק עמדות המעודדות פגיעה בביטחון המדינה.

שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית בדמות צו של"צ כאשר הובהר לנאשם כי לא יוכל לבצע צו שכזה תוך שימוש בסמים. בהקשר זה, מסר הנאשם כי הוא יכול להפסיק את השימוש באופן עצמאי וללא מעורבות טיפולית כלשהי. לפיכך, הומלץ לדחות את עניינו של הנאשם בחודשיים על מנת שיבצע בדיקות שתן לבחינת ניקיונו מסמים, ויכולתו לבצע צו של"צ.

שירות המבחן הגיש תסקיר משלים ביום 3.9.24 לפיו הנאשם ערך שתי בדיקות שתן בשירות המבחן אשר העידו על ניקיון מסמים.

הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות של"צ, ועל כן הומלץ להציבו בכנסיית א-נזרין בתפקידי אחזקה בהיקף 150 שעות, לצד מעקב בדיקות שתן לאיתור שרידי סם.

באשר לשאלת ביטול הרשעתו של הנאשם - נוכח גילו הצעיר, העדר הרשעות, לצד לקיחת אחריות על חריגתו מגבולות החוק, ובמטרה לצמצם את הנזקים וההשלכות הפוגעות שעלולות להיגרם לו מהרשעה בדין, ובין היתר פגיעה בעתידו וצמצום אופציות תעסוקתיות שיעמדו לרשותו - המליץ שירות המבחן לבטל את ההרשעה. ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה תמונות בהן מתועדות השחתת פני המקרקעין על ידי הנאשמים ברחבי העיר (טע/2).

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה טענה בטעוניה בכתב (טע/1) ובעל פה, כי הערך החברתי המוגן שנפגע ממעשי הנאשמים הוא שמירה על רכוש הציבור ועל הסדר הציבורי. לטענת ב"כ המאשימה, מעשי הנאשמים גרמו לפגיעה ממשית ברכוש הציבורי כאשר קירות בניינים, לוחות מודעות, ומתקנים ציבוריים רוססו כתובות המכילות מלל קשה הפוגע בציבור, מטריד אותו ואת תחושת ביטחונו.

ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה כי מדובר באירוע חמור ומסוכן במסגרתו חברו הנאשמים יחד בשעת לילה מאוחרת, וריססו כתובות כנגד מדינת ישראל, אשר יכלו "להצית" מעשי תגובה על ידי גורמים שונים ולהוביל לאלימות של ממש. עוד נטען, כי מדובר בריסוס כתובות אשר יש בהם כדי להביא להפרת שלום הציבור והטרדה ולא ניתן לנתק את העבירות המיוחסות לנאשמים מתוכן הכיתוב והנסיבות.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר, אם כי המאשימה השיבה לשאלת בית המשפט כי אין לה פסיקה אשר תומכת במתחם לו היא עותרת.

פסק הדין היחידי אליו הפנתה המאשימה הוא: ת"פ 55486-10-23 מדינת ישראל נ' אבו שאקרה (21.2.24) (טע/3), בו הנאשם, נעדר עבר פלילי שלח הזמנה ללקוח, במסגרת עבודתו בשופרסל, והדביק מדבקה עם צלב קרס לצד דגל ישראל, וכן צילום הנחזה לכף יד עם אצבע משולשת, בתקופת מלחמת חרבות ברזל. הנאשם הורשע בהתנהגות העלולה להפר את שלום הציבור, ונגזרו עליו 25 ימי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה טענה כי העונש שהוטל על הנאשם שם היה עבור מקרה בודד בשונה מהמקרה שבפנינו בו מדובר על ריסוסי כתובות במספר מקומות ברחבי העיר חיפה. יודגש כבר כעת, כי בעניינו העבירה של התנהגות העלולה להפר שלום הציבור נמחקה במסגרת תיקון כתב האישום ועל כן יש קושי לעשות גזירה שווה מפסק דין אליו הפנתה המאשימה ולא ניתן ללמוד ממנו על מדיניות הענישה בגין העבירות שיוחסו לנאשמים.

ב"כ המאשימה טענה כי אין מקום לבטל את הרשעת הנאשמים מאחר ולא הוכח על ידם כי הרשעתם בדין תפגע פגיעה חמורה בשיקומם, ומאחר ומדובר בעבירה חמורה אשר האינטרס הציבורי מחייב את הרשעתם. עוד נטען, כי על אף ששירות המבחן המליץ לבטל את הרשעת הנאשמים, המאשימה מתנגדת לכך, מאחר והנאשמים כאמור, אינם עומדים בהלכות של בית המשפט העליון לביטול הרשעה. מאחר והנאשמים ללא עבר פלילי, ב"כ המאשימה ביקשה למקם את עונשם של הנאשמים ברף התחתון של המתחם לו עתרה, בצירוף מאסר על תנאי מרתיע וקנס. ב"כ הנאשמת טענה כי הנאשמת הודתה בכתב אישום מתוקן, נטלה אחריות על מעשיה וחסכה זמן שיפוטי כמו גם את עדותם של עדים.

עוד נטען, כי כתב האישום תוקן באופן שנמחקה הוראת חיקוק של התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור אשר הקימה עילת מעצר, ומשכך נותרו בכתב האישום המתוקן עבירות עוון שבוצעו ברף המינימלי של חומרתן. ב"כ הנאשמת הוסיפה וטענה כי מדובר בנאשמת צעירה בת 24, ללא עבר פלילי, אשר ריצתה לראשונה בחייה מעצר של 12 יום ולאחר מכן שהתה במעצר בתנאים מגבילים.

ב"כ הנאשמת הפנתה לתסקיר שירות המבחן, וטענה כי נערך תסקיר מקיף, לאחר פגישה ארוכה עם הנאשמת, במסגרתו צוין כי הנאשמת חזרה והביעה חרטה על מעשיה, ומסרה כי בזמן ביצוע העבירות הייתה תחת השפעת אלכוהול. עוד נטען, כי יש להתחשב בנסיבות חייה המשפחתיות של הנאשמת כפי שצוינו בתסקיר ובכך שהיא לוקחת חלק בפרנסת אמה ואחותה.

ב"כ הנאשמת הוסיפה וטענה כי כיום הנאשמת חזרה למעגל העבודה וברצונה לעצב את עתידה, ומשכך, עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעתה של הנאשמת ולהטיל עליה צו של"צ, בהתאם לתכנית שהוכנה בעניינה.

ב"כ הנאשמת ביקשה להגיש מסמכים נוספים על מנת לבסס טענה של פגיעה קונקרטי בהותרת הרשעה של הנאשמת על כנה, אשר לא הוגשו.

ב"כ הנאשם טען, כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי, כאשר נותרו בו עבירות עוון, וכי מרבית התיקים מסוג זה מסתיימים מחוץ לכותלי בית המשפט בדרך של הסדר מותנה וללא הרשעה, או לכל היותר במתחם המתחיל מתנאי. עוד נטען כי המאשימה לא הפנתה לפסיקה התומכת במתחם לו עתרה, כאשר ב"כ הנאשם מציין כי גם הוא לא מצא שום פסיקה דומה למקרה דנן.

ב"כ הנאשם טען כי בנסיבות המקרה מתחם העונש ההולם מתחיל מאי הרשעה. ב"כ הנאשם טען כי יש להתחשב בכך שהנאשם ללא עבר פלילי, אשר מנהל אורח חיים נורמטיבי, עובד והתנדב במשך תקופה ארוכה עם קשישים.

עוד נטען, כי יש להתחשב בעובדה כי הנאשם היה עצור, לראשונה בחייו 12 יום, במסגרת המעצר לא חש בטוב ונזקק לטיפול רפואי, ובהמשך שהה במעצר בית מלא למשך כשלושה חודשים.

ב"כ הנאשם טען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על ביטול הרשעתו של הנאשם אשר עיקר עיסוקו הוא אומנות עם אוכלוסיות של קטינים או קשישים ומשכך, הותרת הרשעתו בדין עלולה לפגוע ביכולתו לעבוד במוסד לימודי או חינוכי וכן לפגוע בהמשך יכולתו להתנדב.

עוד נטען כי הנאשם מתחיל ללמוד במכללת תלן, במסגרת חוג אנימציה, כאשר עבודה בתחום זה היא במסגרת הטלוויזיה או רשות השידור שהינם מקומות המחייבים העדר הרשעות. משכך, עתר ב"כ הנאשם לקבל את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעתו של הנאשם. דברי הנאשמים:

הנאשמת בחרה שלא לומר דבר טרם גזירת דינה.

הנאשם הצטער על מעשיו ומסר כי הותרת ההרשעה על כנה תפגע ביכולתו לעבוד. עוד ציין הנאשם כי הוא מתחיל ללמוד.

דין והכרעה:

ביטול הרשעה:

הלכה היא, כי משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם בביצועה, וסיום ההליך המשפטי ללא הרשעה יעשה רק במקרים חריגים, שבהם היחס בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אינו סביר. בהקשר זה נאמר בע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש, פ"ד נ(3) 682 (1996):

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק בהעמדת נאשם במבחן בלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון בפני החוק".
על המבקש מבית המשפט להימנע מהרשעתו לעמוד בשני תנאים מצטברים: האחד, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי ביתר שיקולי הענישה; והשני, כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בנאשם ובשיקומו, כאשר על הנאשם להצביע על נזק קונקרטי, ממשי, שייגרם לו אם הרשעתו תיוותר על כנה (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3), 337, ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' איתמר ביטון (23.7.09)).

בית המשפט העליון שב וחזר על ההלכה בדבר הצורך בהוכחת "נזק קונקרטי", ודחה את הניסיונות לכרסם בהלכה זו (רע"פ 547/21 סיטיק נ' מדינת ישראל (17.03.21)). בהקשר זה נקבע ברע"פ 3589/14 שרון לוזון נ' מדינת ישראל (10.6.14):

"בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע, כי על העותר לאי-הרשעה מוטלת החובה להצביע על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו, ולתמוך את טענותיו בתשתית ראיתית מתאימה... החובה להצביע על נזק קונקרטי, עולה בקנה אחד עם אופיו המצומצם של החריג שעניינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול אך במקרים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לשיקומו של הנאשם. כפי שצינתי לאחרונה בעניין שמואלי, שם דובר בנאשם קטין, כי "אין מקום להניח כי כל הרשעה של קטין צפויה לפגוע, מניה וביה, באופן מהותי באפשרותו להשתקם", ובוודאי שאין מקום להנחה מעין זו, אך משום שמדובר בנאשם נטול עבר פלילי. אימוץ עמדתו של המבקש תוביל לסטייה מהאיזון הבסיסי העומד ביסודו של חריג ההימנעות מהרשעה, ולהחלתו של החריג גם במקרים בהם אין כל סיבה ממשית לכך".

בעניינו, הנאשמים אינם עומדים באף אחד מהתנאים המצטברים שנקבעו בפסיקה לצורך ביטול ההרשעה. הנאשמים הורשעו בביצוע עבירה של השחתת פני מקרקעין בצוותא ובעבירה של מטרד לציבור בצוותא, זאת לאחר שריססו וכתבו באמצעות תרסיס בצבע אדום, כתובות שונות בשפה אנגלית, ערבית ועברית, בגודל בולט על קירות ברחבי העיר חיפה וכן בתחנת אוטובוס, לוחות מודעות, וארונות תקשורת, וכל זאת בשעת לילה מאוחרת כאשר הם חובשים ברדסים על ראשם. הנאשמים ריססו כתובות המייחסות, בין היתר, למדינת ישראל את היותה מדינת טרור, ללא זכות קיום, אשר מבצעת רצח ילדים ויש לעשות מעשה על מנת לעצור זאת.

מעשי הנאשמים, שבוצעו בצוותא, לאחר התארגנות, פגעו בשורה של ערכים חברתיים מוגנים ובכלל זה שמירה על הרכוש הציבורי והסדר הציבורי. יתרה מזאת, הכתובות שריססו הנאשמים ברחובות עיר מעורבת, במספר שפות שונות, בתקופת המלחמה אשר נכפתה על מדינת ישראל זמן קצר לאחר הטבח שבוצע על ידי ארגון חמאס בתאריך 7.10.23 מהווה מטרד משמעותי לציבור, שאף יכול היה להביא לתגובה אלימה של גורמים שונים ולהלהיט את רחובות חיפה.

משכך, נסיבות ביצוע העבירה אינן מאפשרת ביטול הרשעה מבלי לפגוע פגיעה מהותית ביתר שיקולי הענישה והאינטרס הציבורי המחייב תגובה עונשית הולמת למעט מקרים חריגים ביותר.

הנאשמים טענו כי הותרת הרשעתם תוביל לפגיעה ביכולתם להשתלב במקומות תעסוקה. בהקשר זה טענה ב"כ הנאשמת כי תגיש מסמכים לעניין זה, אך הם לא הוגשו ולמעשה טענה זו נטענה ללא כל ביסוס או תמיכה ראייתית. יודגש כי גם בפני שירות המבחן לא הוצגה פגיעה קונקרטיה בנאשמת במידה וההרשעה לא תבוטל.

הנאשם טען כי עיקר עיסוקו הוא באומנות עם אוכלוסיית ילדים וקשישים וכי הותרת הרשעתו תוביל לכך שלא יוכל לעבוד במשרד חינוכי. עוד נטען, כי הנאשם לומד קורס אנימציה ועבודה זו היא בתחום הטלוויזיה או רשות השידור אשר מחייבם העדר הרשעה. גם בעניינו של הנאשם, טענות אלו נטענו על ידי הנאשם בעלמא, ולא נתמכו בשום ראיה או אסמכתא.

הכלל הוא שאין די בחשש כללי וערטילאי לפגיעה בעתיד הנאשם, אלא יש להוכיח פגיעה ממשית וקונקרטיה שעלולה להיגרם לו בעקבות הרשעתו או כי תפגע בשיקומו (ע"פ 8528/12 צפורה נ' מדינת ישראל, רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.13)).

משלא הונחה כל תשתית ראייתית על ידי הנאשמים בדבר פגיעה קונקרטיה שעלולה להיגרם להם בשל ההרשעה, לא הוכח כי הרשעתם של הנאשמים תוביל לפגיעה ממשית וספציפית בהם או בשיקומם באופן הגובר על האינטרס הציבורי שבהרשעה בעבירות בהן הורשעו.

לא נעלמה מעיניי המלצתו של שירות המבחן לבטל את הרשעתם של הנאשמים, אולם כפי שכבר נפסק לא אחת: "יש אמנם לייחס חשיבות רבה לתסקיר שירות המבחן, אשר מספק תמונה עשירה ומקצועית ביחס להיבטים שעליהם הוא מופקד. ואולם, אין לראות בהמלצתו של שירות המבחן הכרעה שיפוטית. הכרעה זו מסורה אך ורק בידי בית המשפט, אשר בסמכותו לשקול את מכלול השיקולים הרלוונטיים באשר לעונש שיש להטיל על נאשם" (רע"פ 5023/18 בדיר נ' מדינת ישראל (28.06.18)).

אשר על כן, באיזון של כל השיקולים שפירטתי לעיל, שוכנעתי, כי אין לבטל את הרשעת הנאשמים במקרה שבפניי. מתחם העונש ההולם:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם, בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו על ידי העבירות שביצעו הנאשמים עניינם בשמירה על רכוש, קניין של הציבור, שלום הציבור והסדר הציבורי.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות שבוצעו על ידי הנאשמים מעלה כי לביצוע העבירות קדם תכנון כאשר הנאשמים הצטיידו מבעוד מועד בתרסיס בצבע אדום ועטו על ראשם ברדסים. הנאשמים ריססו כתובות מבזות במקומות רבים ברחבי העיר, תוך הפרת הסדר הציבורי והשחתת פני מקרקעין כאשר הם כותבים אמרות קשות ואף מקוממות כנגד מדינת ישראל, בתקופה קשה של מלחמה אשר נכפתה על המדינה וזמן קצר לאחר הטבח שבוצע באזרחי ישראל. מעבר לנזק שנגרם לרכוש פרטי וציבורי, מדובר בכתובות שיכלו להצית תגובה אלימה ולהוביל לאלימות של ממש, ומשכך פוטנציאל הנזק מביצוע העבירות הוא ממשי. משכך, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית. באשר למדיניות הענישה הנהוגה:

קיים קושי, כפי שטענו הצדדים, למצוא פסיקה בעבירות בהן הורשעו הנאשמים, אשר תתאים לנסיבות המקרה. עם זאת, מצאתי להפנות למספר פסקי דין אשר ניתן להקיש מהם לענייננו, בשינויים המחויבים:
· ברע"פ 2871/21 שניידר נ' מדינת ישראל (30.6.21) - המבקש הורשע על יסוד הודאתו בשלוש עבירות של השחתת פני מקרקעין, ניסיון תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ושימוש בכוח כדי להתנגד למעצר. המבקש ריסס כתובות שונות ובהן סמלי SS, צלב קרס ואת שמו של רופא לצד הכיתוב "רוצח" על קירות בית כנסת, לשכת משרד הבריאות ולשכת הביטוח הלאומי בשעות הלילה והבוקר במועד אחד. בהמשך לכך, משהגיעו באותו המועד שני שוטרים לביתו לצורך עיכובו לחקירה, החל לגדף אותם, שלח יד לכיוון אחד השוטרים תוך שאחז במברגה חשמלית מופעלת ואף החל לרדוף אחרי השוטר במורד המדרגות עד שלבסוף נעשה שימוש בטייזר. בית משפט השלום קבע מתחם של חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות עד 9 חודשי מאסר וגזר על המבקש, נעדר עבר פלילי, חודשיים מאסר בפועל לאחר שנמצא כי המבקש אינו כשיר לריצוי עבודות שירות. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ובר"ע שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו.

· ברע"פ 797/16 אלחנן אסתרוביץ נ' מדינת ישראל (2.2.16) - המבקש הורשע על יסוד הודאתו בעבירות הבאות: 2 עבירות של הסגת גבול, 6 עבירות של השחתת פני מקרקעין, עבירה של היזק לרכוש במזיד ועבירה של פגיעה בכבוד דגל המדינה. המבקש הורשע בביצוע עבירות של הסגת גבול אל שטח מוזיאון "יד ושם" שם ריסס מספר כתובות שיש בהן כדי לפגוע ברגשות הציבור (אישום 1). כמו כן הורשע המבקש כי ריסס מספר כתובות באתר ההנצחה של "גבעת התחמושת" בגנות הצינורות ושרף את דגל המדינה שהתנוסס באתר (אישום 2) וריסס מספר כתובות באתרים נוספים (אישום 3). בית משפט השלום קבע מתחם נפרד לכל אחד מהאישומים כך שבאישום הראשון נקבע מתחם שנע בין מאסר של מס' חודשים שירוצה בעבודות שירות ועד מאסר בפועל למשך 9 חודשים, באישום שני מתחם שנע בין מאסר של חודשיים שירוצה בעבודות שירות ועד מאסר של 9 חודשים ובאישום שלישי מתחם שנע בין מאסר מותנה לצד צו של"צ ועד ל- 6 חודשי מאסר. בית משפט השלום גזר על המבקש, נעדר עבר פלילי, עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו. יודגש כי נסיבות תיק זה חמורות בהרבה מהמקרה שבפניי.

· בת"פ (ת"א) 11125-05-14 מדינת ישראל נ' אמסיס (14.6.17) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של פגיעה בכבוד דגל המדינה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וקשירת קשר לעוון. בתמצית אציין, כי בסמוך לפני יום הזיכרון, השחית ביחד עם אישה נוספת שני דגלי לאום ושני דגלי עירייה אשר היו תלויים על עמודי תאורה בכך שהתיזו עליהם צבע באמצעות רובה. בהמשך ומשהבחינו בשוטרים, הפסיקו את מעשיהם ונפרדו תוך שהנאשם פתח בריצה ולא נענה לקריאות השוטרים לעצור. כמו כן, לאחר שהנאשם נתפס התנגד למעצרו. בית משפט השלום קבע מתחם עונש של ענישה צופה פני עתיד עד עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצותם בעבודות שירות וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, עונש של מאסר על תנאי וקנס. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי נדחה לאחר שהמערער חזר בו מערעור (עפ"ג 6847-09-17).

· בת"פ 55486-10-23 מדינת ישראל נ' אבו שאקרה (21.2.24), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע בעובדות כתב האישום המתוקן ובביצוע עבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי, לאחר שהנאשם במסגרת עבודתו בשופרסל, שלח הזמנה ובה הדביק מדבקה עם צלב קרס לצד דגל ישראל, וכן צילום הנחזה לכף יד עם אצבע משולשת, בתקופת מלחמת חרבות ברזל. הצדדים הגיעו להסדר טיעון אשר כובד על ידי בית המשפט ועל הנאשם נגזרו 25 ימי מאסר בפועל וענישה נלווית. כפי שכבר צוין לעיל, העבירה במקרה שבפניי שונתה למטרד לציבור ועל כן יש קושי להקיש ממנו.

לאחר שבחנתי את מכלול נסיבות ביצע העבירות, כפי שפירטתי לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע ממאסר על תנאי וענישה נוספת למספר חודשי מאסר בפועל, שניתן במקרים מתאימים לרצות בעבודות שירות, בצירוף ענישה נלווית.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

לא מצאתי בעניינם של הנאשמים כי מתקיימות נסיבות לסטייה ממתחם הענישה לקולא או לחומרא.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

הנאשמים הודו בהזדמנות הראשונה, לאחר שכתב האישום תוקן, נטלו אחריות על מעשיהם והביעו חרטה. בהודאתם חסכו הנאשמים מזמנו השיפוטי של בית המשפט ומהצורך להעיד עדים.

בנוסף, מדובר בשני נאשמים, בשנות העשרים לחייהם, ללא עבר פלילי אשר ניהלו עד כה אורח חיים נורמטיבי. עוד שקלתי את האמור בתסקירי שירות המבחן, כאשר בעניינה של הנאשמת נקבע רמת סיכון נמוכה להישנות מעשים דומים בעתיד, ובעניינו של הנאשם צוין כי הוא נוטל אחריות מלאה על מעשיו, מבין את חומרם והפגיעה ברכוש הציבורי והאישי, וכן את יכולת ההשפעה של מעשיו על הסלמת הסכסוך הערבי יהודי בעת תקופה רגישה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מחזיק עמדות המעודדות פגיעה בביטחון המדינה. על כן, המליץ שירות המבחן להטיל על כל אחד מהנאשמים עונש של שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות, בהתאם לתוכנית שהוכנה עבורם על ידי שירות המבחן.

עוד שקלתי את העובדה כי הנאשמים שהו לראשונה בחייהם 12 ימים במעצר, ולאחר מכן שהו בתנאי מעצר בית תקופה נוספת של כשלושה חודשים.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים המפורטים לעיל, מצאתי לגזור על כל אחד מהנאשמים עונש ברף התחתון של מתחם העונש ההולם אותו קבעתי לעיל, כדלקמן:

א. צו של"צ בהיקף של 150 שעות שירוצו בכנסיית א-נזרין בהתאם לתוכנית שהוכנה לנאשמים על ידי שירות המבחן. ביצוע צו של"צ בעניינו של הנאשם כפוף לבדיקות תקופתיות להימצאות סם.

בית המשפט מסביר לנאשמים את משמעות הצו את מטרותיו ואת פרטיו ומזהיר את הנאשמים כי אם לא ימלאו אחר צו השירות בית המשפט יהיה רשאי לבטל את הצו ולהטיל עליהם עונש נוסף על העבירות המקוריות במקום צו שירות.

ב. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי הוא כי בתקופת התנאי הנאשמים לא יבצעו, יחד או לחוד, אחת מן העבירות בהן הורשעו, ויורשעו בגינה.

ג. קנס כספי בסך 5000 ₪ או 15 יום מאסר תחתיו. קנס ישולם על ידי כל אחד מהנאשמים תוך 90 יום מהיום. הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה

ניתן לשלם את הקנס באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב תשרי תשפ"ה, 14 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.